

POSTANOWIENIE

9 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

na posiedzeniu niejawnym 9 czerwca 2026 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku A.P.

z udziałem I.R., W.M., Z.M., R.M., A.M., i Prokuratora Rejonowego

dla Wrocławia - Stare Miasto we Wrocławiu

o dział spadku,

w przedmiocie zażalenia wnioskodawczyni A.P. na postanowienie

Sądu Najwyższego z 19 maja 2026 r., I CSK 3295/25,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 19 maja 2025 r. Sąd Najwyższy oddalił wniosek wnioskodawczyni A.P. o uzupełnienie postanowienia tego Sądu z 22 kwietnia 2026 r. w zakresie zasądzenia na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego, z uwagi na odmowę przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania I.R..

Pismem z 29 maja 2026 r. wnioskodawczyni wniosła zażalenie na postanowienie z 19 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia; zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego żadne postanowienie tego Sądu nie jest zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienie SN z 2 września 2020 r., V CO 96/20). Należy przy tym zwrócić uwagę, że art. 394¹ k.p.c. przewiduje zamknięty katalog przypadków, w których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Zatem niedopuszczalne jest zażalenie wniesione do Sądu Najwyższego w jakimkolwiek innym przypadku niż wymieniony w powołanym wyżej przepisie (zob. np. postanowienia SN: z 8 sierpnia 2024 r., III CZ 119/24; z 20 listopada 2024 r., III CZ 207/24; z 11 lutego 2025 r., III CZ 3/25).

Zamknięty katalog zakwestionowania orzeczeń sądu powszechnego zażaleniem do Sądu Najwyższego nie przewiduje możliwości zaskarżenia postanowienia wydanego przez Sąd Najwyższy, bez względu na jego przedmiot. Skutkowało to niedopuszczalnością przedmiotowego zażalenia, a więc bez znaczenia pozostawały podniesione w nim zarzuty.

Jedynie zatem na marginesie należy podkreślić, jak wskazano w uzasadnieniu postanowienia z 22 kwietnia 2026 r. i w zasadniczych powodach postanowienia z 19 maja 2026 r., że w odpowiedzi na skargę kasacyjną profesjonalny pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł wyłącznie o oddalenie skargi kasacyjnej i zasądzenie od uczestniczki kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Ponieważ Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie doszło do etapu jej merytorycznego rozpoznania, a więc nie zaktualizował się wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną; nie było również podstaw, aby ten wniosek formalnie oddalić.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 357 § 2¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Tomasz Szanciło

[P.L.]

[SOP]